

Arrest

nr. 201 183 van 15 maart 2018
in de zaak RvV X II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. JESPERS
Broederminstraat 38
2018 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 17 juli 2017 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 1 juli 2017 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies), aan de verzoekende partij op dezelfde dag ter kennis gebracht.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 januari 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 februari 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat R. JESPERS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 10 mei 2005 wordt aan verzoeker, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, bevel gegeven om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Op 15 juli 2006 wordt aan verzoeker bevel gegeven om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Op 25 februari 2008 wordt verzoeker veroordeeld door de correctionele rechtbank te Bergen tot een gevangenisstraf van één jaar, met uitstel gedurende vijf jaar wegens aanranding van de eerbaarheid met geweld of bedreiging.

Op 13 maart 2008 wordt aan verzoeker bevel gegeven om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Op 24 augustus 2009 aan verzoeker bevel gegeven om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Op 8 december 2009 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet). Op ongekende datum wordt de aanvraag niet in overweging genomen.

Op 6 maart 2010 wordt aan verzoeker bevel gegeven om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Op 3 april 2010 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 20 oktober 2010 wordt deze aanvraag ontvankelijk verklaard.

Op 6 januari 2011 wordt verzoeker bij verstek veroordeeld tot een gevangenisstraf van achttien maanden wegens inbreuken op de wetgeving inzake verdovende middelen.

Op 21 november 2013 wordt de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet van 3 april 2010 ongegrond bevonden. Bij arrest nr. 193 254 van 5 oktober 2017 verwerpt de Raad het beroep tot nietigverklaring van deze beslissing.

Op 21 november 2013 wordt tevens aan verzoeker bevel gegeven om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Bij arrest nr. 193 255 van 5 oktober 2017 verwerpt de Raad het beroep tot nietigverklaring van deze beslissing.

Op 27 februari 2015 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

Op 8 juli 2015 wordt deze aanvraag onontvankelijk verklaard. Bij arrest nr. 193 256 van 5 oktober 2017 verwerpt de Raad de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring van deze beslissing.

Op 8 juli 2015 wordt aan verzoeker bevel gegeven om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Bij arrest nr. 193 257 van 5 oktober 2017 verwerpt de Raad de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring van deze beslissing.

Op 1 juli 2017 wordt ten aanzien van verzoeker een beslissing houdende bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies) genomen. Bij arrest nr. 189 653 van 11 juli 2017 verwerpt de Raad de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid. Dit is de bestreden beslissing:

“Aan de Heer, die verklaart te heten:

naam: L.

voornaam: H.

geboortedatum: (...)1972

geboorteplaats: T.

nationaliteit: Marokkaanse

In voorkomend geval, ALIAS:

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgend artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

- 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

- artikel 74/14 §3, 4°: de onderdaan van een derde land heeft niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg gegeven

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en niet van een geldig visum op het moment van zijn arrestatie.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van dat hem betekend werd tussen 10/05/2005 en 11/08/2015. Deze vorige beslissingen tot verwijdering werden niet uitgevoerd. Er wordt geen termijn van één tot zeven dagen toegekend, nu de vreemdeling, na een bevel om het grondgebied te verlaten, niet vrijwillig vertrokken is waardoor kan verwacht worden dat een termijn van minder dan zeven dagen hem evenmin zal aanzetten om vrijwillig te vertrekken.

Een dwangverwijdering is proportioneel.

Geen termijn wordt, gelet op wat voorafgaat, toegekend.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen om de volgende redenen;

Reden van het bevel om het grondgebied te verlaten;

Betrokkene kan met zijn eigen middelen niet wettelijk vertrekken.

Betrokkene is niet in het bezit van de vereiste reisdocumenten op het moment van zijn arrestatie.

Gezien betrokkene geen gevolg geeft aan het bevel om het grondgebied te verlaten van dat hem betekend werd tussen 10/05/2005 en 11/08/2015 dat hem werd opgelegd, kunnen we besluiten dat een vrijwillige uitvoering van het bevel uitgesloten

Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek:

betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van dat hem betekend werd tussen 10/05/2005 en 11/08/2015. Deze vorige beslissingen tot verwijdering werden niet uitgevoerd. Er wordt geen termijn van één tot zeven dagen toegekend, nu de vreemdeling, na een bevel om het grondgebied te verlaten, niet vrijwillig vertrokken is waardoor kan verwacht worden dat een termijn van minder dan zeven dagen hem evenmin zal aanzetten om vrijwillig te vertrekken.

Een dwang verwijdering is proportioneel.

Geen termijn wordt, gelet op wat voorafgaat, toegekend.

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING TOT VASTHOUDING:

Met de toepassing van artikel 7, derde lid van de wet van 15 december 1980, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden aangezien zijn/haar terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en op basis van volgende feiten;

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van dat hem betekend werd tussen 10/05/2005 en 11/08/2015. Deze vorige beslissingen tot verwijdering werden niet uitgevoerd, Er wordt geen termijn van één tot zeven dagen toegekend, nu de vreemdeling, na een bevel om het grondgebied te verlaten, niet vrijwillig vertrokken is waardoor kan verwacht worden dat een termijn van minder dan zeven dagen hem evenmin zal aanzetten om vrijwillig te vertrekken.

Een dwangverwijdering is proportioneel.

Geen termijn wordt, gelet op wat voorafgaat, toegekend.

Gezien betrokkene niet in bezit is van een geldig reisdocument op het moment van zijn arrestatie, is het noodzakelijk hem ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken te weerhouden ten einde een doorlaatbewijs te bekomen van zijn nationale overheden

Het loutere feit dat betrokkene banden heeft gecreëerd met België valt niet onder de in artikel 8 van EVRM geboden bescherming. De 'gewone' sociale relaties worden door deze bepaling niet beschermd.

(...).

Op 21 juli 2017 wordt verzoeker gerepatriëerd.

2. Over de rechtspleging

Verzoeker heeft de Raad, overeenkomstig artikel 39/81, vierde lid van de vreemdelingenwet, tijdig in kennis gesteld van zijn wens om geen synthesememorie neer te leggen. Dienvolgens wordt de procedure verder gezet conform artikel 39/81, eerste lid van de vreemdelingenwet.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. Uit informatie verschaft door de verwerende partij, blijkt dat verzoeker van het grondgebied verwijderd werd op 21 juli 2017.

Gevraagd naar het belang dat verzoeker nog zou hebben in deze zaak, gedraagt de advocaat van verzoeker zich naar de wijsheid.

3.2. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of van een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd, blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St. Kamer*, 2005-06, nr. 2479/001, 118). Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037). Het actueel karakter van het belang houdt in dat het belang moet voorhanden zijn zowel op het ogenblik van het indienen van het beroep tot nietigverklaring, als op het tijdstip dat de Raad uitspraak doet over het beroep.

Opdat verzoeker een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat hij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling, m.a.w. een nadeel erdoor ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen, een nuttig effect sorteren.

De bestreden beslissing werd uitgevoerd, zodat de vraag rijst naar het actueel belang van verzoeker bij de nietigverklaring van de thans bestreden beslissing. Er worden geen elementen aangevoerd die zouden wijzen op een belang in hoofde van verzoeker.

De eventuele vernietiging van de bestreden beslissing kan aan verzoeker geen nuttig effect sorteren, zodat het beroep niet ontvankelijk is bij gebrek aan het rechtens vereiste actueel belang.

Het beroep is onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien maart tweeduizend achttien door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET